õppisid?" küsind isa teise käest. — „Ma
õppisin rätsepa ametit." — „Õige, ega poeg ameti
leiba söö!" „Aga, mis sa siis õppisid?" küsind
kolmanda käest. „Ma õppisin wargust,"
4150. wastand see.

Õhtu eele tulnd mõisa must här-
isa kaapsa aeda ja aetud kinni. Öösse
aga näljind waras-poeg härjä ää. Kui
isa seda homiku näind, joosnd ta mõi-
sa härräle paakima. Härrä käsknd
warast-poega oma juure saata. Waras-
poeg läind. Härrä olnd repi peal wo-
to. Waras teretand: Tere, tere, härrä!
Jumalemd, waras! wastand härrä, ma
4160. tahaks sule üht wargust ülesanda, ja kui
sa sest tööste jagu peaks saama, siis alles
oled sa täieste waras. Mul o tallis kaks
musta täkku ja wiis wirku wahti nende
juures, katsu neid täna öösi ära warastada.

Waras-mees toond wiis toopi wiina ja
pannd selle läkkrega talli ete lagerale, ja
heitnd härja-pea kubilaste warjule, et
waarata. Kui silmänd mehid läkkert, ja
köis kallale, katsund ja joosnd, tõnni kui köik
4170. pikka maas talli ukse ees. Nüüd asund
waras koa ligemale ja nihutand: „Antsu,
anna mole koa natäne ruumi" — „Tõnu,
anna mule koa natike ruumi" — köik
ükskorraga ukse eest ära ja wiind sedä
wäisi täkud köik hõlpsaste wälla.

Homiku läind ta mõisa härräle.
Härrä wastu: Jumalame, waras! Aga ma
tahan sulle weel üht tükki anda ja, kui

sa sest koa jagu saad, siis alles oled
4180. sa õige waras. Mu rõual o kuld kae-
li kibidega sõrmus sõrmes; — kui sa selle
ää saaksid!?

Waras petnd ennäst wara jaba
õhtu magamese kamre laua alla ja ku-
saklad esimesesse uinatusesse langend,
wisänd tä nende wahele tüki lebä tae-
nast. Härrä ärgänd enne ülesse ja
kui tä kedägi pehmet eneste wahel tund,
aeand tä rõuä ülesse. Rõua aeand ~~kop~~
4190. kääd kogematta taüna sisse ja arwand, pu-
s — olewät, hakand ennäst harima ja
wõtnd sõrmuse sõrmest ~~ja~~ laua peale. Waras
näpsänd tä sealt warsti ärä.

Homiku jälle mõisa. Härrä
annd tälle wal ühe wargust, ja kui
tä sest piri jagu saama, siis alles pidi tä
päris waras olema; tä pidi öösse pelnade
raudwoodi alt ärä warastama.

Tulnd õhtu peale, tõmmand waras
4200. ühel katsil naha pealt maha ja toe-
metand öösse walla katsi pelnade wahele.
Ärgänd öösse noorem neist ülesse, leidnd
weidra looma, ehmätänd ja aeand õe
ülesse: Kuule, õde, sul o laps olnd! Õde
wastu, et tal emsel. Wiimäti, et siis
emba-kumba peale langeks, läind tütte-
tükke toppima. Selle aea sees wiisnd waras
nende woodi ää.

Waras homiku jälle mõisa. Härrä
4210. luband tälle weel ühe tüki anda ja kui
ta ~~koa~~ sest saaks jagu saama, siis alles üt-
leks: ~~et~~ ta õppind waras olla. Tal olla